

ਐਲਡਰਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ

ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ

ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਐਲਡਰਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਇਸ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ (1) ਬੰਦੇ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ, ਅਤੇ (2) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਲਈ ਮੁਕਰੱਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੀ ਗੁਣ ਹੋਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ? ਫਿਰ ਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਬਾਈਬਲ ਅਨੁਸਾਰ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਐਲਡਰਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ

ਜਦ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਐਲਡਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਰਚਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਕਿਸੇ ਐਲਡਰ ਦੇ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੱਚੇ ਹੋਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ? ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮਸ਼ਹੀਨੀ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ? ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਐਲਡਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? “‘ਯੋਗਤਾਵਾਂ’ ਲਈ ਸਾਡੀ ਪਹਿਲਾ ਤੋਂ ਬਣੀ ਧਾਰਣਾ ਅਤੇ ਐਲਡਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਨਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚ ਸਲਾਹ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਐਲਡਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦਮੀ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਮੰਨਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ

ਐਲਡਰਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਤਾਂ 1 ਤਿਮੋਥਿਊਸ 3:2-7 ਵਿਚ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਾਕ ਨਾਲ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ‘‘ਇਹ ਵਚਨ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਨਿਗਾਹਬਾਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਲੋਚਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।’’ (NRSV: ‘‘ਇਹ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਬਿਸ਼ਪ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਲੋਚਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਭਲੇ ਕੰਮ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।’’; KJV: ‘‘ਜੇ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਬਿਸ਼ਪ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਲੋਚਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।’’) ਇਸ ਨਾਲ ਕਈਆਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਲਡਰ ਬਣਨ ਦੀ ‘‘ਇੱਛਾ’’ ਜਾਂ ਖਾਹਿਸ ਐਲਡਰ ਬਣਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ

ਇਵੇਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਲਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਭਾਵ ਉਸ ਕੰਮ ਤੇ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਦਮੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉੱਥੇ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ‘ਖਾਹਿਸ’ ਜੁੜ੍ਹਰ ਕਰਦੇ ਹੋਣ।

ਪੌਲਸ ਨੇ ਐਲਡਰ ਵਿਚ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹੋਰ ਖੂਬੀ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ 1 ਤਿਮੇਬਿਊਸ 3:2-7 ਦੇ ਸਥਦਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਬਦਲਵੇਂ ਅਨੁਵਾਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

1. ‘ਨਿਰਦੇਸ਼’; KJV- ‘ਬੇਕਸੂਰ’; ASV- ‘ਬਿਨਾ ਕਲੰਕ’; knox- ‘ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਾ ਹੋਵੇ’; Phi- ‘ਬੇਕਸੂਰ ਸੋਹਰਤ ਵਾਲਾ’; Tay- ‘ਜਿਹਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਗੱਲ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ;ਕਦੀ ਹੋਵੇ’; RSV, NIV, NRSV- ‘ਐਥ ਤੋਂ ਬਿਨਾ।’

2. ‘ਇੱਕੋ ਪਤਨੀ ਦਾ ਪਤੀ’; KJV, RSV- ‘ਇੱਕੋ ਪਤਨੀ ਦਾ ਪਤੀ’; NEB- ‘ਆਪਣੀ ਇੱਕੋ ਪਤਨੀ ਦਾ ਵਾਲਾਦਾਰ’; Mof, NRSV- ‘ਇੱਕੇ ਵਾਰ ਵਿਆਹਿਆ ਗਿਆ।’; NIV- ‘ਇਕ ਹੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਪਤੀ।’

3. ‘ਪ੍ਰੇਜ਼ੰਟਾਰ, ਉੱਤਮ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ, ਨੇਕ ਚਲਣ’; KJV- ‘ਚੌਕਸ, ਸੰਜਮੀ, ਚੰਗੇ ਸਲੂਕ ਵਾਲਾ’; RSV- ‘ਮਿੱਤਾਚਾਰੀ, ਸਮਝਦਾਰ, ਸਨਮਾਨਿਤ’; ASV- ‘ਮਿੱਤਾਚਾਰੀ, ਗੰਭੀਰ ਮਨ ਵਾਲਾ, ਆਦਰਯੋਗ’; NASB- ‘ਮਿੱਤਾਚਾਰੀ, ਸੂਝਵਾਨ, ਆਦਰਯੋਗ’; NIV- ‘ਮਿੱਤਾਚਾਰੀ, ਆਤਮ-ਸੰਜਮੀ, ਆਦਰਯੋਗ’; NRSV- ‘ਮਿੱਤਾਚਾਰੀ, ਸਮਝਦਾਰ, ਆਦਰਯੋਗ।’

4. ‘ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰ’; KJV- ‘ਮਹਿਮਾਨ-ਨਵਾਜ਼’; Bas- ‘ਆਪਣਾ ਘਰ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਲਈ ਖੂਲ੍ਹਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ’; Alf, RSV, NIV, NRSV- ‘ਮਹਿਮਾਨ-ਨਵਾਜ਼।’

5. ‘ਸਿੱਖਾਏ ਢੇਣ ਯੋਗ’; KJV, NIV- ‘ਯੋਗ ਸਿੱਖਾਉਣ ਵਾਲਾ’; RSV, NRSV- ‘ਯੋਗ ਸਿੱਖਾਉਣ ਵਾਲਾ’; Con- ‘ਸਿੱਖਾਉਣ ਵਿਚ ਮਾਹਿਰ’; Wey ‘ਸਿੱਖਾਉਣ ਦੇ ਗੁਣ ਵਾਲਾ’; Ber- ‘ਸਿੱਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ’; NEB- ‘ਇਕ ਚੰਗਾ ਸਿੱਖਾਉਣ ਵਾਲਾ।’

6. ‘ਨਾ ਪਿਆਕੜ ਨਾ ਮੁੱਕੋਬਾਜ਼’; KJV- ‘ਨਾ ਦਾਰੂਬਾਜ਼, ਨਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ’; RSV- ‘ਨਾ ਸਰਾਬੀ, ਨਾ ਡਾਚਾ’; ASV- ‘ਨਾ ਲੜਕਾ, ਨਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ’; NASB- ‘ਨਾ ਦਾਰੂਬਾਜ਼ ਜਾਂ ਝਗੜਾਲੂ’; NIV- ‘ਸਰਾਬੀ ਨਹੀਂ ਰਲਕਿ ਨਰਮ ਸੁਭਾਅ’; NRSV- ‘ਨਾ ਸਰਾਬੀ ਨਾ ਹਿੰਸਕ।’

7. ‘ਸੀਲ ਸੁਭਾਉ, ਨਾ ਝਗੜਾਲੂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੋਭੀ ਹੋਵੇ’; KJV- ‘ਸਹਿਣਸੀਲ, ਝਗੜਾਲੂ ਨਹੀਂ, ਲੋਭੀ ਨਹੀਂ’; RSV, NRSV- ‘ਕੋਮਲ, ਝਗੜਾਲੂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਧਨ ਦਾ ਲੋਭੀ’; ASV- ‘ਕੋਮਲ, ਝਗੜਾਲੂ ਨਹੀਂ, ਧਨ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ’; NEB- ‘ਸਹਿਣਸੀਲ ਤਬੀਅਤ ਵਾਲਾ, ਝਗੜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਾਲਾ’; Phi- ‘ਵਿਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਨਾ ਹੀ ਧਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ’; NIV- ‘ਝਗੜਾਲੂ ਨਹੀਂ, ਧਨ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ।’

8. ‘ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ’; KJV- ‘ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ’; RSV, NRSV- ‘ਆਪਣੇ ਹੀ ਘਰਾਣੇ ਦਾ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇ’; Con- ‘ਆਪਣੇ ਹੀ ਘਰਾਣੇ ਦਾ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ’; Mof- ‘ਆਪਣੇ ਹੀ ਘਰਾਣੇ ਦਾ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ’; NIV- ‘ਆਪਣੇ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੋ।’

9. ‘ਆਪਣੇ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾਈ ਨਾਲ ਵੱਸ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ’; KJV- ‘ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾਈ ਨਾਲ ਅਧੀਨ ਕਰੋ’; Wey- ‘ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਲ ਅਧੀਨ ਕਰੋ’; RSV, NRSV- ‘ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਆਦਰਯੋਗ ਰੱਖਣਾ’; TCNT- ‘ਜਿਹਦੇ ਬੱਚੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਹਨ ਅਤੇ

ਤਮੀਜ ਵਾਲੇ ਹੋਣੇ’; NIV- ‘ਉਹਦੇ ਬੱਚੇ ਯੋਗ ਆਦਰ ਨਾਲ ਉਹਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਦੇ ਹੋਣੇ’।

10. ‘ਨਵਾਂ ਚੇਲਾ ਨਾ ਹੋਵੇ’; KJV- ‘ਨੈਸਿਖੀਆ ਨਹੀਂ’; ASV- ‘ਨੈਸਿਖੀਆ ਨਹੀਂ’; ASV- ‘ਨਵਾਂ ਨਵਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ’; Tay- ‘ਨਵਾਂ ਬਣਿਆ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ’; Mon, RSV, NIV, NRSV- ‘ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਬਦਲਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ।’

11. ‘ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਨੇਕਨਾਮੀ ਹੋਵੇ’; KJV- ‘ਬਾਹਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਨੇਕਨਾਮੀ ਹੋਵੇ’; RSV, NRSV- ‘ਬਾਹਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਚੰਗਾ ਨਾਮ ਹੋਵੇ’; NEB- ‘ਨਾਲੇ ਗੈਰ ਮਸੀਹੀ ਜਨਤਾ ਵਿਚ ਉਸਦਾ ਚੰਗਾ ਨਾਮ ਹੋਵੇ’; NIV- ‘ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਉਸਦਾ ਚੰਗਾ ਨਾਮ ਹੋਵੇ।’

ਤੀਜੁਸ 1:5-9 ਵਿਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ:

1. ‘ਨਿਰਦੋਸ਼’; KJV, NIV, RSV- ‘ਬੇਕਸੂਰ’; TCNT- ‘ਬੇਦਾਗਾ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ’; Phi- ‘ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਦਿਆਨਤਦਾਰੀ ਵਾਲਾ’; ‘ਬੇਦਾਗਾ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ’; Nor- ‘ਕਲੰਕ ਰਹਿਤ ਸੁਹਰਤ ਵਾਲਾ।’

2. ‘ਉਹ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਿਹਚਾਵਾਨ ਹੋਣੇ’; KJV- ‘ਬੱਚੇਵਫਾਦਾਰ ਹੋਣੇ’; RSV- ‘ਉਹਦੇ ਬੱਚੇ ਵਿਸਵਾਸੀ ਹਨ’; ASV- ‘ਬੱਚੇ ਹੋਣ ਜੋ ਵਿਸਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ’; knox- ‘ਜਿਹਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵਿਸਵਾਸ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ’; TCNT- ‘ਜਿਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮਸੀਹੀ ਹਨ’; NIV- ‘ਜਿਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵਿਸਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ’; NRSV- ‘ਜਿਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵਿਸਵਾਸੀ ਹਨ।’

3. ‘ਉਹਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਬਦਚਲਣੀ ਜਾਂ ਡਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ’; KJV- (ਵਫਾਦਾਰ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ) ‘ਦੰਗੇ ਜਾਂ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋਣ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਾ ਹੋਵੇ’; RSV- ‘ਬਦਮਾਸ ਜਾਂ ਨਾਫਰਮਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਾ ਹੋਵੇ’; Phi- ‘ਬੱਤਮੀਜ਼ੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋੜਨ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਾ ਹੋਵੇ’; NIV- ‘ਜੰਗਲੀ ਜਾਂ ਅਣਾਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਾ ਲਗਦਾ ਹੋਵੇ’; NRSV- ‘ਬਦਕਾਰ ਜਾਂ ਬਾਗੀ ਹੋਣ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਾ ਹੋਵੇ।’

4. ‘ਛੀਠ ਜਾਂ ਛੌਥੀ ਨਾ ਹੋਣੇ’; KJV- ‘ਨਾ ਜਿੱਦੀ, ਨਾ ਛੇਤੀ ਗੁੱਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ’; RSV, NRSV- ‘ਨਾ ਹੰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਗੁੱਸਖੋਰਾ’; NEB- ‘ਯੌਨਸਥਾਜ਼ ਜਾਂ ਚਿੜਚਿੜਾ ਨਾ ਹੋਵੇ’; knox- ‘ਉਹ ਹੂੜ ਮਾਰ ਜਾਂ ਝਗੜਾਲੂ ਨਾ ਹੋਵੇ’; NIV- ‘ਨਾ ਹੰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਗੁੱਸਖੋਰਾ।’

5. ‘ਨਾ ਪਿਆਕੜ, ਨਾ ਮੁੱਕੋਬਾਜ਼ ਹੋਵੇ’; KJV- ‘ਨਾ ਦਾਰੂਬਾਜ਼, ਨਾ ਮਾਰ ਕੁੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ’; Mof, RSV- ‘ਨਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਜਾਂ ਹਿੰਸਕ’; Con- ‘ਨਾ ਸਰਾਬ ਦਾ ਸੌਕੀਨ, ਨਾ ਕਲੇਸ਼ ਪਸੰਦ’; NIV- ‘ਨਾ ਸ਼ਰਾਬੀ, ਨਾ ਡਾਢਾ’; NRSV- ‘ਨਾ ਦਾਰੂਬਾਜ਼ ਜਾਂ ਡਾਢਾ।’

6. ‘ਨਾ ਝੂਠੇ ਨਫੇ ਦੇ ਲੋਭੀ ਹੋਣੇ’; KJV- ‘ਹਰਾਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾ ਹੋਣੇ’; RSV, NRSV- ‘ਬੇਈਮਾਨੀ ਦੀ ਖੱਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾ ਹੋਣੇ’; TCNT- ‘ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾ ਹੋਣੇ’; Mof- ‘ਜਾਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਾ ਹੋਵੇ’; NIV- ‘ਬੇਈਮਾਨੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇਨਾ ਹੋਣੇ।’

7. ‘ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰ, ਨੇਕੀ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ’; KJV- ‘ਮਹਿਮਾਨਨਵਾਜ਼ੀ ਪਸੰਦ, ਭਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ’; RSV, NRSV- ‘ਮਹਿਮਨਵਾਜ਼, ਭਲਾਈ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ’; Bas- ‘ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ,

ਭਲਿਆਈ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਗਰਨ ਵਾਲਾ''; NEB- ''ਮਹਿਮਾਨਨਵਾਜ਼, ਨੇਕ''; NIV- ''ਮਹਿਮਾਨ-ਨਵਾਜ਼, ਨੇਕੀ ਪਸੰਦਾ''।

8. ''ਪੁਹੇਜ਼ਗਾਰ, ਨਿਆਂ ਵਾਲਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸੰਜਮੀ ਹੋਵੇ''; KJV- ''ਗੰਭੀਰ, ਧਰਮੀ, ਪਵਿੱਤਰ, ਸਹਿਣਸੀਲ''; RSV- ''ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਈਮਾਨਦਾਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਅਤੇ ਸੰਜਮੀ''; TCNT- ''ਸਾਵਧਾਨ, ਈਮਾਨਦਾਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣ ਵਾਲਾ''; NIV- ''ਸੰਜਮੀ, ਈਮਾਨਦਾਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਸਿਤ''; NRSV- ''ਸਿਆਣਾ, ਈਮਾਨਦਾਰ, ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਅਤੇ ਸੰਜਮੀ''।

9. ''ਨਿਹਚਾ ਯੋਗ ਵਚਨ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਫੜੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣੇ''; KJV- ''ਉਸ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਵਚਨ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਉਹਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਫੜੀ ਰੱਖੇ''; RSV- ''ਸਿਖਾਏ ਗਏ ਪੱਕੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖੇ''; Wms- ''ਭਰੋਸੇ ਯੋਗ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਚਿਪਕਿਆ ਰਹੇ ...''; NIV- ''ਭਰੋਸੇ ਯੋਗ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਘੁੱਟ ਫੜੀ ਰੱਖੇ''; NRSV- ''ਉਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੜੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣੇ''।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਿਕ ਮਾਰਸਿਆਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਹੈ:

1. ਬਰਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ/ ਉਹ ''ਨਿਰਦੇਸ਼'' ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (1 ਤਿਮੋਖਿਉਸ 3:2)। ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਉਹਦਾ ਆਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ''ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਉਹ ਦੀ ਨੇਕਨਾਮੀ'' ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (1 ਤਿਮੋਖਿਉਸ 3:2)। ਐਲਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਇੱਜਤ ਹੋਵੇ।

2. ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ/ ਉਹ ''ਪੁਹੇਜ਼ਗਾਰ, ਸੁਰਤ ਵਾਲਾ, ਨੇਕ ਚਲਣਾ'' ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ (1 ਤਿਮੋਖਿਉਸ 3:2)। ਉਹ ''ਪਿਆਕੜ ਨਾ'' ਹੋਵੇ (1 ਤਿਮੋਖਿਉਸ 3:3)।

3. ਦਿਮਾਗੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ/ ਉਹ ''ਅਨੁਸਾਸਿਤ ਆਦਮੀ'' ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਤੀਤੁਸ 1:8)। ਉਹ ''ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਯੋਗ'' ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (1 ਤਿਮੋਖਿਉਸ 3:2)। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨੂੰ ਆਪ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ... ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗੀ ਮੁਹਾਰਤ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ''ਖਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਉਪਦੇਸ਼'' ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਤੀਤੁਸ 1:9)।

4. ਸ਼ਬਦੀਅਤ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ/ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ''ਤੱਥਾਂ'' ਹੋਣ ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਅਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਝੁਦਾ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ''ਸੀਲ ਸੁਭਾਅ ਹੋਵੇ ਨਾ ਕਿ ਝਗੜਾਲੂ'' (1 ਤੀਤੁਸ 3:3)। ਉਹ ''ਨਾ ਮਤੀਆ, ਨਾ ਕ੍ਰੋਧੀ ... ਨਾ ਮੁਕੋਬਾਜ਼'' ਹੋਵੇ (ਤੀਤੁਸ 1:7)।

5. ਪਰਿਵਰਤਿਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ/ ਪੌਲਸ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ ਕਿ ''ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਹੀ

ਘਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਨਾ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਰਖਵਾਲੀ ਕਿੱਕਰ ਕਰੇਗਾ?'' (1 ਤਿਮੋਖਿਊਸ 3:5)। ...

6. ਤਜ਼ਰਬੇ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ/ਉਹ ''ਨਵਾਂ ਚੇਲਾ'' ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (1 ਤਿਮੋਖਿਊਸ 3:6)। NIV ਵਿਚ ''ਨਵਾਂ ਬਣਿਆ ਚੇਲਾ ਨਾ ਹੋਵੇ'' ਹੈ। ਬੀਜ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਰੂੰਬਲਾਂ ਫੁੱਟ ਕੇ ਦਰੱਖਤ ਬਣਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਫਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਐਲਡਰ ਬਣਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ।²

ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ

ਦੋਹਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਵਾਲ ਹਨ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੂਬੀਆਂ ਨੂੰ ਪੌਲਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਵੀ ''ਯੋਗਤਾਵਾਂ'' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿਚ ਐਲਡਰਾਂ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜੜੂਰੀ ਸੀ, ਪਰ ਅੱਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਿਮੋਖਿਊਸ ਅਤੇ ਤੀਤੁਸ ਦੀਆਂ ਪੱਤਰੀਆਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਮੌਲ ਨਾ ਖਾਣ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਿਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਲਿਸਟ ਦੇ ਬਜਾਏ ਇਹ ਆਮ ਗਾਈਡਲਾਈਨਾਂ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅ ਹੀ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਿਸਟਾਂ ਵਿਚ ਐਲਡਰ ਬਣਨ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਛਰਕ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ''ਬੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੋਣੇ'' ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ''ਇੱਕੋ ਪਤਨੀ ਦਾ ਪਤੀ ਹੋਵੇ'' ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਕੋਈ ਐਲਡਰ ''ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਯੋਗ'' ਕਦੋਂ ਬਣਦਾ ਹੈ?

ਐਲਡਰਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਉਲਲਝਣ ਹੋਣ ਤੇ, ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਹੇਠਾਂ ਕੁਝ ਸਮੀਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲੀ ਯੋਗਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਾਕੀ ਦੀਆਂ ਸਭ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਸਮਾ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਐਲਡਰ ਲਈ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣਾ ਜੜੂਰੀ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਮੰਡਲੀ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਐਨੀ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਭੁੱਲ ਹੀ ਜਾਣ ਕਿ ''ਕੀ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮੈਂਬਰ ਹੈ?''

ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਬੇਲੋੜੇ ਭਾਵ ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲੱਗਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਐਲਡਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਜੜ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਹੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਹੋਰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਾ ਕਰੀਏ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਮਸੀਹੀ ਵਿਚ ਹੋਣੀਆਂ ਜੜੂਰੀ ਹਨ। ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਚਾਰਟ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਐਲਡਰ ਹੋਰ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤਕ, ਉਹ ਇਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮਸੀਹੀ ਹੈ ਜੋ ਰੂਹਾਨੀ ਪਿੱਕਤਾ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ ਜਿੱਥੋਂ ਦੂਜੇ ਮਸੀਹੀ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਬਹੁਤੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਕ ਹੀ ਹੱਦ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭ ਪਾਪ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਲਡਰ 100 ਫੀਸਾਂ ''ਪ੍ਰਹੋਜ਼ਗਾਰ, ਸੁਰਤ ਵਾਲਾ, ਨੇਕ ਚਲਣ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਸਿਤ'' ਹੋਵੇਗਾ। ਕੁੱਲ

ਮਿਲਾ ਕੇ ਸੋਂ ਫੀਸਦੀ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣਾ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਹੋਣ ਦੀ ਚਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸਗੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹੀ ਚਾਹ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਲਡਰਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤਕ ਇਹ ਗੁਣ ਪਾਏ ਜਾਣ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਐਲਡਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਖੂਬੀ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ। ਕੁਝ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਮਕਸਦ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਲਡਰ ‘‘ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ . . .’’ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (1 ਤਿਮੋਖਿਊਸ 3:4)। ਕਿਉਂ? ‘‘ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਹੀ ਘਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਨਾ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਰਖਵਾਲੀ ਕਿੱਕੁਰ ਕਰੇਗਾ?’’ (1 ਤਿਮੋਖਿਊਸ 3:5)। ਉਹ ‘‘ਨਵਾਂ ਚੇਲਾ’’ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਨਵਾਂ ਚੇਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹਨੂੰ ਢੁੱਲ ਕੇ ਸੈਤਾਨ ਵਾਲੀ ਸਜਾ (1 ਤਿਮੋਖਿਊਸ 3:6) ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ‘‘ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਬਾਹਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਨੇਕਨਾਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।’’ ਕਿਉਂ? ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ‘‘ਹੋ ਕੇ ਸੈਤਾਨ ਦੀ ਫਾਹੀ ਵਿਚ ਫਸ’’ (1 ਤਿਮੋਖਿਊਸ 3:7) ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ‘‘ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਸਥਦਾ’’ ਵਿਚ ਖੜਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ। ਕਿਉਂ? ‘‘. . . ਉਹ ਖਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਨਾਲੇ ਢੁੱਚਰ ਢਾਹੁਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਲ ਕਰ ਸਕੇ’’ (ਤੀਤੁਸ 1:9)। ਮਕਸਦ ਸਾਫ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਹਰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵੈਸਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਰਤ ਦਾ (ਤੀਤੁਸ 1:6) ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਗੋਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਬੱਚਾ (ਜਾਂ ਬੱਚੇ) ਜਾਂ ਪਾਲਿਆ ਹੋਇਆ ਬੱਚਾ (ਜਾਂ ਬੱਚੇ) ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਗੁਜ਼ਾਰਨ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਉਸ ਸਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ?

ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਦੇ ਜੁੜੇ ਅਖੀਰਲੇ ਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਨੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਿ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਵਿਚ ਇਹ ਗੁਣ ਹੀ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਕਿ ‘‘ਕੁਝ ਵੀ ਚੱਲਦਾ ਹੈ’’ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਐਲਡਰਾਂ ਲਈ ਜੋ ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਸਰਤਾਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਲਡਰ ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਸਿੱਧ ਜਾਂ ਕਾਮਲ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਕਦੇ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ, ਐਲਡਰ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਐਲਡਰ ਲਈ ‘‘ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ’’ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਐਲਡਰ ਬਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਜਾਂ ਟੀਜਰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਹੋਰਨਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਮਾਪਦੰਡ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਮਸੀਹੀ ਵਿਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ,

ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ-ਬ-ਖੁਦ ਐਲਡਰ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਵਿਚ ਦੂਜੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ। ਇਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਡਲੀਆਂ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਕਿ ਉਹ “ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਧ” ਜਾਵੇਗਾ, ਨਾਕਾਬਲ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਐਲਡਰ ਬਣਾ ਲਓ। ਕੁਝ ਮੰਡਲੀਆਂ ਵਿਚ, ਐਲਡਰ ਦੀ ਚੋਣ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਰੂਹਾਨੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ।

ਇਕ ਪਾਸੇ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਭ ਹੱਦਾਂ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਇਕ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਕੇ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਮਯਾਬ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਐਲਡਰ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ।

ਅਧੀਰ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹਰ ਮੰਡਲੀ ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਕਿ ਐਲਡਰ ਬਣਨ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹਨ। ਜੋ ਮੰਡਲੀਆਂ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਇਹ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ (1) ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਕਿ ‘‘ਵਿਸਵਾਸੀ ਹੋਣ,’’ ‘‘ਇੱਕੋ ਪਤਨੀ ਦਾ ਪਤੀ’’ ਹੋਣ ਅਤੇ ‘‘ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗੋਂ’’ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੋਵੇ ਕਿ ਦੂਜੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ (2) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਐਲਡਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ।

ਐਲਡਰਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕਰਨਾ

ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੂਬੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੱਜ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਐਲਡਰਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜੇਮਸ ਵਿਲਬਰਨ³ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ‘‘ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੀਆਂ ਦਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਏਂ’’ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ: (1) ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਵਿਚ ਇੱਛਾ, (2) ਜੋਸ, (3) ਆਤਮ-ਵਿਸਵਾਸ, (4) ਹਲੀਮੀ, (5) ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਆਦਤ (6) ਦਰਸਨ, (7) ਗਿਆਨ, (8) ਵੰਡਣ ਵਾਲੀ ਸੋਚ, (9) ਕਲਪਨਾ, ਅਤੇ (10) ਫੈਸਲੇ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੈਨੱਥ ਗੈਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ‘‘ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਤੇ ਛੇ ਸਹਾਇਕ ਚੀਜ਼ਾਂ’’ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਵਸੀਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:

... ਲੇਖਕ ... ਮੁੱਢਲੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸਾ ਹਮਦਰਦੀ, ਸਮੂਹਿਕ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ, ਵਿਚਾਰ, ਜੋਸ (ਗਾਲੜੀਪੁਣਾ, ਜਿੰਦਾਦਿਲੀ, ਮਿਲਾਪਜ਼ਾਪਨ, ਜੋਸ, ਖੁੱਲ੍ਹਾਪਣ, ਚੁਸਤੀ, ਮੌਲਿਕਤਾ), ਅਤੇ ਭਾਵੂਕ ਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਹਾਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ, ਸਮਝ, ਲਿਆਕਤ, ਮਜ਼ਬੂਤੀ, ਆਤਮ ਵਿਸਵਾਸ ਅਤੇ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ।⁴

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ 1 ਤਿਮੋਥਿਅਸ ਅਤੇ ਤੀਤੁਸ ਵਿਚਲੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਨਾਲ ਕਰਨ ਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲੋਂ ਇਲਾਵਾ ਫਰਕ ਬਹੁਤੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ⁵ ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਪੌਲਸ ਨੇ ਐਲਡਰਾਂ

ਲਈ ਜੋਸ, ਕਲਪਨਾ, ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਦਰਸਨ, ਸਮਝ ਜਾਂ ਭੁੱਲੇਪਨ ਦੀ ਲੋੜ ਬਾਰੇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਖੇਡਾਂ ਜਾਂ ਫੌਜ ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਮਿਲੇਗੀ? ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿਓ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1 ਤਿਮੋਥਿਊਸ 3 ਅਤੇ ਤੀਤੁਸ 1, ਵਾਲੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾ ਮਿਲਣ।

ਇਸ ਵਿਚ ਕੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਣਾ ਤਰਕਸੰਗਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 1 ਤਿਮੋਥਿਊਸ 3 ਅਤੇ ਤੀਤੁਸ 1 ਵਿਚਲੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਇਕ ਖਾਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਇਕ ਖਾਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਲਈ ਵਰਤਣ ਲਈ ਇੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਗੁਣ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਗੁਣ ਹਨ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਣ! ਇਹਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ: (1) ਇਹ ਸੋਚੋ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਆਗੂ ਜਾਂ ਲੀਡਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ (2) ਇਹ ਸੋਚੋ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਆਗੂ ਹਨ।

ਐਲਡਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ

ਕਿਹੜਾ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਐਲਡਰਾਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣ ਕੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ? ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਕ ਇਵੇਂ ਜਲਿਸਟ (ਤੀਤੁਸ) ਨੇ ਐਲਡਰ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਂ ਥਾਪੇ (ਤੀਤੁਸ 1:5) ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੀ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਇਕ ਰਸੂਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ (ਪੌਲਸ ਅਤੇ ਬਰਨਾਬਾਸ) ਨੇ ਐਲਡਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 14:23)। ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਐਲਡਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿਚ ਕਿਹੜਾ ਖਾਸ ਢੰਗ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤੇ ਬਗੈਰ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇ।

ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਸਗੋਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 6 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪੁਰਖਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਇਕ ਖਾਸ ਕੰਮ ਲਈ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਨਮੂਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿਚ: (1) ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕੁਝ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਠਹਿਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ: ‘‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਾਂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਕੋਲ ਸੱਦ ਕੇ ਆਖਿਆ, ... ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਤ ਨੇਕ ਨਾਮ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣ ਚੁਣ ਲਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰਾਈਦੇ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 6:2, 3)। (2) ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਖੂਬੀਆਂ ਸਨ: ‘‘ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ... [ਸੱਤ ਪੁਰਖਾਂ ਨੂੰ]

ਚੁਣਿਆ'’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 6:5)। (3) ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਤੇ ਲਾ ਦਿੱਤਾ (ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਰੱਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ): ‘‘ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 6:6)।

ਇਸ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿਚ ਅੱਜ ਐਲਡਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਇਕ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਮਿਲਦਾ ਹੈ: (1) ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਸੂਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਠਹਿਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। (2) ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਡਲੀ ਸਾਹਮਣੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਇਵੈਂਜ਼ਿਲਿਸਟ/ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਜਾਂ ਟੀਚਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜੋ ਐਲਡਰ ਬਣਨ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੇ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਇੱਜੜ ਦੀ ਪਾਸਬਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਵੇ। (3) ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲੋਕ ਮਿਲ ਕੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿਚ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਲੀਸੀਆ ਹੀ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਨਕਸੇ ਕਦਮ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। (4) ਫਿਰ ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਥਾਪਿਆ (ਵੱਖ ਕੀਤਾ) ਜਾਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰ

ਐਲਡਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿਚ ਬੜੀ ਚੌਕਸੀ ਵਰਤਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ/ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਐਲਡਰ ਨੂੰ ‘‘ਲਾਹੁਣ’’ ਨਾਲੋਂ ਬਣਾਉਣਾ ਅਸਾਨ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਐਲਡਰ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਅਯੋਗ ਹੋਣਾ ਧਾਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਲਾਹੁਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਆਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਬੜੀਆਂ ਮੁਸਕਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਕ ਨਾ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਜਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਰਜਾਮਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਐਲਡਰ ਥਾਪਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹੋਣ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇ ਇਹ ਲੱਗੇ ਕਿ ਉਹ ਦੇ ਥਾਪੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸਕਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਹੋ ਸਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਥਾਪਿਆ ਹੀ ਨਾ ਜਾਵੇ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਬਹੁਤੇ ਬਦਲਵੇਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਟਿਸ ਵਾਅਨ, ਸੰਪਾ. ²ਨਿਊਟੈਸਟਾਮੈਟ ਫਰਾਮ 26 ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਸ਼ਨ (ਗੈਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਜੋਂਡਰਵਨ, 1967) ਤੋਂ ਲਾਵੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੰਖੇਪ ਗੁਪਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ³ਡਿੱਕ ਮਾਰਸਿਅਰ ‘‘ਹੁ ਕੈਨ ਸਰਵ ਐਜ਼ ਐਲਡਰ?’’ ⁴ ਦਿ ਈਸਟਸਾਈਡ ਬੁਲੋਟਿਨ, ਈਸਟਸਾਈਡ ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ, ਮਿਡਵੈਸਟ ਸਿਟੀ, ਓਕਲਾਹੋਮਾ (21 ਅਕਤੂਬਰ, 1979)। ⁵ਜੇਮਸ ਵਿਲਬਰਨ, ਲੀਡਰਸਿਪ ਫਾਰ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਇਨ ਦ ਲੋਕਲ ਚਰਚ (ਵਿਚਿਟਾ ਫਾਲਜ, ਟੈਕਸਸ, ਫੇਬ ਪ੍ਰੈਸ, 1963), 20-54. ⁶ਕੈਨੱਥ ਓ. ਗੈਗਲ, ਲੀਡਰਸਿਪ ਆਫ ਚਰਚ ਐਜ਼ਕ੍ਰੇਸ਼ਨ (ਸਿਕਾਰੋ: ਮੂਡੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1970), 162, ਚਾਰਲਸ ਈ. ਹੈਡੀ ਅਤੇ ਮੁਰੇ ਜੀ. ਰੋਸ, ਨਿਊ ਅੰਡਰਸਟੈਂਡਿੰਗਜ਼ ਆਫ ਲੀਡਰਸਿਪ, 43, 64-85 ਤੋਂ ਦੁਹਰਾਉਇਆਂ। ⁷ਸੱਚ ਕਹੋ ਤਾ, ਲੀਡਰਸਿਪ ਫਾਰ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਇਨ ਦ ਲੋਕਲ ਚਰਚ ਵਿਚ ਜੇਮਸ ਵਿਲਬਰਨ ਸਾਇਟ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਐਲਡਰ ਬਣਨ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਗੱਲ ਐਲਡਰਾਂ ਲਈ ਹੈ, ਉਹੀ ਹਰ ਮਸੀਹੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

ਐਲਡਰਾਂ ਲਈ	ਯੋਗਤਾਵਾਂ	ਹਰ ਮਸੀਹੀ ਲਈ
1 ਤਿਮੋਖਿਉਸ 3:2	ਨਿਰਦੇਸ਼ (ਬੇਕਸੂਰ)	1 ਤਿਮੋਖਿਉਸ 5:7; 6:14
1 ਤਿਮੋਖਿਉਸ 3:2	ਪ੍ਰੇਸ਼ਗਾਹ (ਚੁਕੰਨਾ)	1 ਪਤਰਸ 1:13; 4:7; 5:8
1 ਤਿਮੋਖਿਉਸ 3:2	ਨੇਕਚਲਣ (ਸਚੇਤ; ਸੰਜੀਦਾ)	ਤੀਤੁਸ 2:2, 5; ਰੋਮੀਆਂ 12:3
1 ਤਿਮੋਖਿਉਸ 3:2	ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰ	ਰੋਮੀਆਂ 12:13; ਇਬਿ. 13:2
1 ਤਿਮੋਖਿਉਸ 3:2	ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ	ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5:12
1 ਤਿਮੋਖਿਉਸ 3:3	ਨਾ ਪਿਆਕੜ (ਨਾ ਸਰਾਬੀ)	ਤੀਤੁਸ 2:3; ਅਫਸੀਆਂ 5:18
1 ਤਿਮੋਖਿਉਸ 3:3	ਨਰਮ (ਸਹਿਣਸੀਲ)	ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:5; ਭੁਲ੍ਹੌਸੀਆਂ 3:13; ਤੀਤੁਸ 3:2
1 ਤਿਮੋਖਿਉਸ 3:3	ਝਰਾਵਾਲੂ ਨਹੀਂ (ਨਾ ਕੁਝਤਾ; ਨਾ ਲੜਕਾ)	ਯਾਕੂਬ 4:2; 2 ਤਿਮੋ. 2:24
1 ਤਿਮੋਖਿਉਸ 3:3	ਨਾ ਪੈਸੇ ਦਾ ਲੋਭੀ ਹੋਵੇ	1 ਤਿਮੋ. 6:10; 2 ਤਿਮੋ. 3:2
1 ਤਿਮੋਖਿਉਸ 3:4	ਬੱਚੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ	ਅਫਸੀਆਂ 6:1-4
1 ਤਿਮੋਖਿਉਸ 3:7	ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਨੇਕਨਾਮ	1 ਪਤਰਸ 2:12-16
ਤੀਤੁਸ 1:8	ਧਰਮੀ (ਈਮਾਨਦਾਰ)	ਭੁਲ੍ਹੌਸੀਆਂ 4:1
ਤੀਤੁਸ 1:8	ਪਵਿੱਤਰ (ਸਰਧਾਲੂ)	ਅਫਸੀਆਂ 4:24; 1 ਤਿਮੋਖਿਉਸ 2:8
ਤੀਤੁਸ 1:8	ਸੰਜਮੀ (ਪ੍ਰੇਸ਼ਗਾਰ)	ਗਲਾਤੀਆਂ 5:23